

подчертаемъ, че тя, както споменахме, нѣма нищо общо съ една евентуална агрикултурно-износна и пазарна политика, за която бѣ дума и която проучва производството на страната и пласиментнитѣ възможности на чуждитѣ пазари, като осведомява и направлява това производство, съ огледъ на тѣзи възможности. Това тя прави общо за цѣлото износно производство, по единъ общъ планъ, като информира всички износно-производителни отрасли по свой починъ, а не при поискване отъ отдѣлни производители, износители или чуждестранни фирми-купувачи. Информационната служба застъпа тъкмо тѣзи последнитѣ и ги информира чисто търговски, за отдѣлни фирми, стоки, цени и пр. Тази разлика е ясна и тя трѣбва да се прави при разглеждането на тѣзи два отдѣлни въпроса.

Що се отнася до сегашната служба на вътрешната и външна информация, трѣбва да признаемъ, че тя е поставена на здрави начала. Това е мнението на мѣстнитѣ и чужди фирми. Мнението на мнозина, обаче е, че отъ търговскитѣ съветници въ чужбина следва да се изисква още нѣщо: тѣ трѣбва да иматъ не само единъ обобщаващъ погледъ върху стопанското положение и пазарнитѣ условия на отдѣлнитѣ страни, резултатъ на известна подготовка, но и да сж предстояли по-дълго време въ тѣзи страни и да познаватъ по-отблизо тѣхнитѣ вътрешни търговски отношения и покупателни възможности. Въ това отношение, обаче, се оформява вече едно гледище и постепенно се отбелязватъ успѣхи.

По-голѣма придобивка е постигната въ областъта на вътрешната информация, която свързва производителитѣ съ износителитѣ и е вмъкнала единъ новъ елементъ: да следи за тѣхнитѣ платежни отношения, изисквайки отъ износителитѣ едно „платежно удостоверение“. Тази вече изпълнителна намѣса има наистина социаленъ характеръ, защото се застъпва за производителнитѣ съсловия въ страната. Тя е много подходяща за нашитѣ условия.

Въпросътъ за пропагандирането на нашитѣ стоки въ чужбина е единъ отъ най-критикуванитѣ и трѣбва да се признае, съ известно основание. Що се отнася до